

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM

die Iovis 12. Novembris,

M. HIPPOLYTO DV VAL

DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

Vindicat - ne ab abortu venæ sectio?

I.

MVNVS uteri nobilissimum, conceptio, quâ foetus rudi parentum semine coagulatus hæret in vitam. Illius terminus, nixus. Nec enim concipi, nec vitam foetum accipere sat est, nisi congruâ morâ maturescens, felicem aperiat partum. Hunc prægnantes anhelant omnes; attingunt paucæ. Nusquam irata magis, quàm in abortu Lucina; foetui quippe, plerumque foetæ perniciem trahit non redimendam; nullâque steriles injuriâ dicas, quæ concipere possunt, continere non possunt. Primis elapsus diebus semen *ἐκρυος*, & sola post *πρώτω πύξιν* immaturi foetus exclusio, abortus audit. Moritur interdum, nec oritur. Ruptis sæpius acetabulis gravatus uterus finit ipsum elabi, vel exigit laceffit, eò quàm in partu graviore discrimine, quòd violentus ille, hic naturæ lege, ille rupto, absolvitur hic soluto sponte nexu. Sic maturæ arborum bacca nullo cogente decidunt, vix lacero pendiculo immaturæ. Porro cunctis animalibus pariendi tempus statutum unum, multiplex homini. Nonimestris, naturalissimus partus; sed vitam perdit in vitæ limine, octavo mense qui nascitur; utque hæredem ultra undecimum jura non

agnoscunt : Sic observat Medicina ante septimum , nec masculum , nec foeminam salubriter fuisse natum. Muliebrum foetuum certus pariter non est numerus. Duorum partus frequens , plures abortivi. Quò enim numerosior , eò foetura imbecillior , nec tam interest , ut plures semel conceptus fiant , quàm unus pluries , qui nec integrum sine custodia gestationis emetietur stadium.

I I.

CONCEPTVM in utero custodire qui voluerit , symmetram foetui curet sanguinis copiam. Id unum cavete praeter ceteris , uxores , negata quibus per abortum proles. Destitutus alimento foetus , languet sensim , & emoritur ; alimentum si exuberat , non alitur , obruitur. Quò debilior ipse fuerit , eò nutritu gaudet pauciore. Pusillum ignem pusillus fomes erigit , extinguit plurimus. Prohibitâ enim ventilationis aurâ , affusâ velut aquâ momento perimitur languidus calor. Sed & vasa supra modum distendens plenitudo , ipsorum ora reserat ; ruptâque symphyssi , confertim erumpit , avulsum foetum unâ rapiens. Sic mortis fit sanguis author , qui vitæ priùs fuerat parens. Talia sunt , nec sola plenitudinis incommoda ; repletis quæ locos irrigant vasibus , vix habet interdum grandior foetus ubi crescat ; uterusque prementem ipsius molem , & humorum pondus unâ ferre recusans , occasione quâvis onus excutit. Has omnes insidias vix persentit foetus , si sanguinis adsit commoderatio , suique exordij moras alacriter in ergastulo subiens , modò sibi debitæ pastioni vacans , securè quiescit ; nunc leni insurgens motu , blando pede , sui roboris matrem admonet , alienos irridens hostes , à domesticis quamdiu tutus. Decrescit enim abortus omne periculum , ubi quo crescat intus non habuerit.

I I I.

VENÆ sectio conclamatum antiquis remedium , ut abortivum , posteris meliori *κεαιθελω* prægnationis vindex rutissima ; quippe ducto ad Symmetriam tusâ venâ sanguine , explicatur uterus , & cedit facile crescenti foetui , frangitur humorum impetus , haustoque plenitudinis onere , suffocationis & avulsionis evanescit discrimen omne. Sic per Hæmorrhoidas interdum , ac nares , imò typicè per uterum singulis mensibus exuberans in foetâ sanguis utiliter agitur spontè , tacitè naturâ Medicum redarguente ; ni id caveat , ut sanguinem fundat , si redeuntem abortum prohibere cordi fuerit. Ita quoque scissis obliquè ramis ,

3
 veluti detractiōe sanguinis emissio succo, fructuum præpeditur abortus. Res est, si ignoras, naturalis merè prægnatio, à solo virium robore sui tutelam requirens, hoc si adfuerit, ut nulli parcat ætati sanguinis missio, nulli favet prægnationis tempori, opportunior licet medio. Tunc enim fortior fortiter adhæret fœtus. Primis & ultimis mensibus redundantia suadet, dissuadet coalitus lenis. Sed & tuis pedum venis sanguinem duci plerumque mandat affecta sedes, negatâque cogit prægnantibus viâ curationis iter tentare: scilicet! periculum sine periculo vincitur nunquam; præstatque morienti matri succurrere, quàm fœtum & fœtam temerè fato committere. Sic aliquando ementitæ castitatis puellæ scelere scelus expungere nequicquam tentant incisotale, suis interim medentur morbis. Id etiam utilitatis habet venæ sectio, ut fusos in gravidis huc illuc ichores, & acriter sæpius in ventriculum stillantes sistat momento. Sicque dum fœtus in utero securitati jucundè consulit, cibi fastidiâ, singultus, & similia, quæ plurimus accersit ichor, graviditatis tœdij mulcet, delet.

I V.

VTERVS hortus est naturæ feracissimus; unde qui circa locos, mulieres *πολυαίμους* negat, negat uterum generationis arvum. Sed & apertè id arguerent innumeri qui ipsum alluunt vasorum rubi; ibi nimirum par erat uberius alimentum adesse, ubi non solum concipi, sed materno sanguine debuerat ali fœtus, & increfcere. Hujus muneris natura memor, menstruæ mulieres addixit purgationi. Hæc otiosum deplet uterum fuso cruore, gravidatum replet suppresso, ut ab ipso, ceu alimenti penu *γλυκύπαιον* rapiat, sibi jungat fœtus, ponat reliquum, futuri materiam puerperij: puerperium scilicet ex privatis assurgit mensium periodis, & fœtus alimenti reliquiis; utque enixas omnes accipit, & à partu diù copiosè dimanat; sic in singulis non mediocrem graviditatis morâ aperit latuisse plenitudinem, à qua tamen id habet uterus, ut dilatatione factus crassior, ceu fungus, fœtum amplificato calore foveat meliùs, & vasa fulciat. Sic igitur prægnationis individua comes est plenitudo, impura sæpius, & naturæ gravis. Sic acervatus gestationis decursu sanguis, abortus evadit insignis, & assiduus ferè author. Hujus cæteræ quæ vulgò feruntur causæ vix quidquam, sed ne vix possunt amotâ plenitudine; præsentē, nutu quasi, gravidas evenit abortum facere, nisi mox circumcisâ redundantia procuret Medicus & fœ-

tui perspirationem , & uterum levet onere imbecillum.

V.

QUID igitur in tantâ alimenti copiâ , alimenti inopiam adeo reformidant hausto sanguine ? Quid fœtum enecare fame pertimescunt, si pusillo gaudet tenellus fomire ? Næ æquius æstimant , qui sibi persuadent deonerato superfluâ humorum mole utero, illum nutriri meliùs ; defæcato siquidem sanguine, & ventilato calore, alacrius insurgit. Sic longa quas habuit uterum gestantes anorexia , in tenui victu, non tenuem, benè curatum edunt fœtum : scilicet : exiguo nutritionis opus affluxu, ubi partium effluxus penè nullus. Sunt, qui præsidij lenitatem oblitii perturbationis insimulant falsò ; eo quippe nomine gravidis competit maximè venæ sectio, quòd placidi remedij dotes omnes adimpleat ; sed & sensim , partitisque vicibus , evacuatio facta pollicetur securitatem. Itaque & in humorum orgasmo tutiùs ipsam quàm catharsim amplectere , hæc cùm ab *ἐπεστροφῶς* vires quas possidet, omnes obtineat, quâ vi humores ciere , eâdem ora vasorum recludere apta nata est, quo prægnanti perniciosius concipias nihil. Nec moreris, quòd occasione nullâ redeuntis abortus causam, arguas mucos. Quò minorem enim distentionem laxiora sustinent vasa, eò majori curâ prævertenda plenitudo. His artibus coacta quasi potente præsidio natura liberos dabit ; sed & leniùs parturient. Depletis enim vasis, major relinquitur locus, temperatisque detractio sanguinis humoribus , arceatur intemperies & putredo. Hæc una igitur, esto Lucina, quæ ut facilem ortum efficit, sic novæ prolis spem reducit mentibus anxiiis, & detestatum uxoribus abortû Sardonyche arcet potentiùs.

Ergo vindicat ab abortu venæ sectio.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Nicolaus Morin.

M. Carolus Patin.

M. Philippus Chartier.

Medicus & Professor Regius.

M. Franciscus Boujonier.

M. Franciscus de la Chambre,

Medicus Regis ordinarius.

M. Alanus Lami.

M. Claudius le Vassent.

M. Dionysius Tonquet.

Horri Reg. Botan. Prof.

M. Iacobus Gavoit.

Proponebat Lutetiæ RAYMVNDVS FINOT, Bitterrensis,
A. R. S. H. M. D C. LXV.